

Так спроквола надходить

Григорій Чубай

Так спроквола надходить
Найтемніша на світі ніч
І заступає
Одним єдине моє вікно
І заступає зеленими очима
Червону потоптану траву
Що здавалась мені
Птахом підстреленим
А той той птах
Ні як злетіти не міг
Ніч заступає
Руками всохле дерево
Ніч заступає
Палюче сонце
І заступає
Розважливими словами
Якусь дуже сумну мелодію
Я вже нічого
Крім тої ночі не бачу
Та тільки чую
Як десь далеко далеко
Поза її руками
Поза її вустами
Поза її очима
Раптом залопоче крилами
Червона трава
Довго літає над нами